

Notat om høring over udkast til bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder

Kontor/afdeling
Center for energieffektivisering

Dato
24. juni 2019

J nr. 2019-6575

EKM/

Energistyrelsen har haft udkast til bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder i høring fra den 2. til 30. maj 2019.

Høringen vedrørte primært fastsættelse af energisparemålet for 2020, en tilføjelse til § 17, stk. 7, hvorefter de enkelte net- og distributionsvirksomheder ved energispareaftalens ophør maksimalt kan få dækket omkostninger til en overdækning på 10 % i forhold til sidste års sparemål samt en præcisering af § 19, stk. 3, hvorefter dokumentation af omkostninger ikke skal være tilgængelig i forhold til de enkelte energispare-sager.

Endelig var der foretaget mindre rettelser af ikke-væsentlig karakter og sproglige præciseringer.

Energistyrelsen har modtaget hørings svar fra:

Dansk Byggeri (DB), Dansk Energi (DE), Dansk Erhverv (DaE), Dansk Gas Distribution (DGD), Dansk Gas Distribution Fyn (DGDF), Dansk Industri (DI), Dansk Fjernvarme (DFJ), Frederiksberg Forsyning (FF) og HMN Gasnet (HMN).

Energistyrelsen har modtaget hørings svar uden kommentarer fra:

CO-Industri, Dansk Arbejdsgiverforening, Datatilsynet, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, FSR Danske Revisorer, Justitsministeriet, Styrelsen for Forskning og Uddannelse samt Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Kommentarer af generel karakter indgår ikke i høringsnotatet, ligesom en række kommentarer vedrørende anden lovgivning ikke kommenteres.

Udover de kommentarer, som er sammenfattet i dette høringsnotat, indeholder hørings svarene enkelte tekniske og redaktionelle kommentarer til bekendtgørelsesudkastet. Disse kommentarer vil blive indarbejdet i bekendtgørelsen i relevant

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

omfang og vil ikke blive kommenteret i høringsnotatet. Bekendtgørelsen vil herudover indeholde en række mindre ændringer af lovteknisk karakter. Nedenfor redegøres for høringssvar til de foreslåede ændringer i bekendtgørelsen. Derefter redegøres for øvrige centrale kommentarer. Der henvises i øvrigt til indholdet i de fremsendte høringssvar, som kan findes på høringsportalen.

Energistyrelsens bemærkninger til høringssvarene er anført i kursiv i nedenstående.

1. Kommentarer til høringssvar om ændringer i bekendtgørelsen

1a. Sparemål for 2019 og 2020 – Bilag 1

DE og DFJ anfører, at tabel 1 og 2 i bilag 1 med sparemål for 2019 og 2020 skal tilrettes med baggrund i allonge til energispareaftalen, hvorefter Drivkraft Danmark får et øget energisparemål.

DGD, DGDF og HMN anfører, at tabellen i bilag 1 med energisparemål ikke er tilrettet, hvorved DGD, DGDF og HMN får et for højt sparemål.

Energistyrelsen er enig i, at der mangler en korrektion af energisparemålene i tabel 1 og korrigerer i overensstemmelse med beslutning truffet i Teknisk Arbejdsgruppe.

1b. Etablering af kvalitetssikringssystem - § 10, stk. 3

DFJ ønsker præciseret, at § 10, stk. 3, dels skal forstås således, at et net- og distributionsselskab ikke selv er forpligtet til at drive et kvalitetssikringssystem, men alene skal sikre, at en eller flere aktører opfylder kravene til et kvalitetssikringssystem på deres vegne, dels ikke skal opfatte en aktør som "virksomheden", og dermed stille dokumentationskrav til dennes evt. underleverandører, f.eks. i form af dokumentation af omkostninger.

Energistyrelsen kan bekræfte, at der med den ændrede formulering af § 10, stk. 3, tilsigtes en præcisering således, at også aktører kan opfylde kravene til kvalitetssikringssystemet på vegne af net- og distributionsselskaberne, og at de detaljerede dokumentationskrav i § 19, stk. 3, ikke omfatter de enkelte energisparegaver på aktørniveau, jf. også 1d nedenfor.

1c. Omkostningsdækning ved overdækning og handel med indberettede besparelser - § 17

FF finder det positivt, at der med bekendtgørelsens § 17, stk. 7, kommer klarhed over, hvor stor en overdækning, der kan dækkes. Samtidig finder FF, at der er et ligeså stort behov for at få klarlagt, hvad der sker, hvis den maksimale underdækning på 5 % ved udgangen af 2020 overskrides, herunder særligt hvis dette skyldes, at en eller flere af de indberettede besparelser underkendes.

DFJ anfører, at vedtagelsen i Teknisk Arbejdsgruppe, om at selskaber, der allerede har indberettet energibesparelser, kan overdrage en del af overdækningen, bør føre til en konsekvensrettelse af § 7, stk. 8.

Energistyrelsen kan oplyse, at det indgår i overvejelserne om ordningens afslutning med udgangen af 2020, at det i samarbejde med branchen sikres, at de fastlagte energisparemål nås. Energistyrelsen er enig i, at ændringen af § 17, stk. 7, bør føre til en konsekvensrettelse af § 7, stk. 8.

1d. Kvalitetssikring af omkostninger - § 19

DFJ bifalder ændringen af § 19, stk. 3, hvorefter dokumentation for omkostninger ikke skal være tilgængelig på sagsniveau. DFJ ser dog med beklagelse på, at der fortsat ikke er overensstemmelse med energispareaftalens beskrivelse af kvalitetssikringssystemet i energispareaftalens pkt. 12.2, der ikke omhandler dokumentation af omkostninger, men alene opgørelse og indberetning. Der henvises her til henvendelse til Energistyrelsen af 1. marts 2019.

DFJ ønsker Energistyrelsens afklaring af, om denne bestemmelse skal læses sådan, at et selskab, der indkøber indberetningsretten til en mængde energibesparelser af en aktør, som følge af bekendtgørelsen skal kræve, at aktøren for den købte mængde energibesparelser dokumenterer omkostningsfordelingen efter § 17, f.eks. stk. 3 nr. 7) "Omkostninger til medarbejdernes deltagelse i kurser, forudsat, at den pågældende medarbejder direkte varetager mindst en af de aktiviteter, der er omtalt i nr. 1-6 eller stk. 2." eller stk. 3 nr. 12) "Omkostninger til overhead..., herunder omkostninger til lokaler, kontorudstyr, IT, stabsfunktioner m.v." DFJ anfører, at dette kun kan opgøres ved et skøn, da der jo netop ikke skal foreligge dokumentation af omkostninger på sagsniveau, og det formodes, at den solgte mængde kun udgør en del af aktørens samlede portefølje. DFJ stiller spørgsmålstegn ved kvaliteten og værdien af et sådant skøn.

Hvis denne forståelse er korrekt, bemærker DFJ, at det er meget uheldigt og kan vise sig vanskeligt i praksis. DFJ tilføjer, at for det første trues omkostningseffektiviteten, da det uvægerligt vil føre til højere priser i markedet, som ikke bare skyldes, at aktørerne påføres øget administration (uden reel værdi), men også risikoen for, at færre aktører ønsker at udbyde energibesparelser på de nævnte vilkår. For det andet vil et krav om, at aktører skal fremlægge sammensætningen af deres priser være en indgriben i det, der efter Dansk Fjernvarmes opfattelse netop er et frit konkurrenceudsat marked. Ifølge DFJ er tilsyn med kontrollerede transaktioner, hvor der kan være tvivl om, hvorvidt der er tale om indregningsberettigede omkostninger, reguleret af markedsmæssighedsbekendtgørelsen.

DE kvitterer for hensigten med ændringen i § 19, stk. 3, hvormed der søges overensstemmelse mellem aftale og bekendtgørelse, og tilføjer, at den foreslåede ændring af § 19, stk. 3, om at "dokumentation af omkostninger ikke skal være tilgængelig i forhold til de enkelte energispare-sager" bør medføre konsekvensrettelser i bilag 3, således at bilaget er i overensstemmelse hermed.

DE finder, at særligt bekendtgørelsens § 10, § 17, § 19 samt bilag 3 om krav til netvirksomhedernes dokumentation for omkostninger til besparelser og kvalitetssikring bør præciseres, da bestemmelserne ikke i tilstrækkelig grad synes at skelne mellem de krav, der skal stilles til netvirksomhedernes dokumentation, når det vedrører omkostninger, som på den ene side er afholdt af netvirksomhederne til energispareaktiviteter hos markedsaktører, og på den anden side de krav der efter aftalen og bekendtgørelse om markedsmæssighed kan stilles i forhold til energispareaktiviteter fra koncernforbundne foretagender, jf. det udvidede kontrolbegreb i markedsmæssighedsbekendtgørelsens § 2, nr. 2 og 3.

DE anfører i den forbindelse, at det vil være hensigtsmæssigt at ændre formuleringen i § 17, stk. 2, nr. 1 fra: "Indgåelse af aftaler med aktører vedrørende udførelse af energispareaktiviteter" til "omkostninger til energispareaktiviteter fra aktører", hvorved det bliver mere klart, at alle omkostninger til netvirksomhedernes indkøb af energispareaktiviteter hos aktører skal opgøres her, og det netop ikke vedrører omkostninger til en aftaleindgåelse.

DB erklærer sig uforstående over, at dokumentation af omkostninger ikke skal være tilgængelig ift. de enkelte energispare-sager og efterlyser en begrundelse herfor, idet der bør være fuld transparens om energiselskabernes omkostninger til deres spareindsats.

Energistyrelsen kan bekræfte, at præciseringen tilsigter at bringe bekendtgørelsen i overensstemmelse med energispareaftalens afsnit herom, og at det indebærer, at en aktør ikke skal dokumentere sine omkostninger på sagsniveau, hvorved de i § 17, stk. 3, nævnte omkostninger ikke skal udspecificeres på de enkelte energispareprojekter. Energistyrelsen vil uddybe forståelsen af bestemmelsen i den eksisterende Vejledning. Energistyrelsen kan derudover oplyse, at bilag 3, afsnit 5 vedrørende audit tilpasses, hvormed der kun skal udføres audit af procedurer for opgørelse, indberetning og dokumentation af omkostninger. Energistyrelsen er af den opfattelse, at dette er i overensstemmelse med Energispareaftalen. Derudover kan Energistyrelsen oplyse, at aktører ikke skal dokumentere omkostningsfordelingen ved rammeaftaler. Dette er præciseret i § 17 stk. 5 og § 34, stk. 3.

Energistyrelsen vil foretage de nødvendige konsekvensrettelser af bilag 3, idet det samtidig skal præciseres, at bilag 3 ikke kan hjemle kontrol af dokumentation i strid med bestemmelser i bekendtgørelsen, herunder den ændrede § 19, stk. 3.

2. Øvrige centrale kommentarer

2.a. Klarhed om energispareaftalens afslutning - § 1

DFJ foreslår, at det i bekendtgørelsens § 1 tilføjes, at energispareordningen ophører med udgangen af 2020, således at der ikke kan opstå tvivl om rammerne, og at det præciseres i § 6, stk. 5, at overdragelse af en energibesparelse realiseret i 2020 ikke kan udskydes til det følgende år. Generelt ønsker DFJ, at bekendtgørel-

sen beskriver nedlukningen af ordningen klart og præcist og skaber sikkerhed for både net- og distributionsselskaberne samt markedsaktørerne.

DFJ anfører, at det bør præciseres, hvorledes net- og distributionsselskaber og markedsaktører skal forholde sig i tilfælde af, at enkelte energibesparelser efter årsskiftet 2020/2021 underkendes. Tilsvarende anfører DFJ om realiseringer af energibesparelser i perioden op til 31. december 2020, at der ved projektforsinkelser savnes klare definitioner i bekendtgørelsen på, at test og dokumentation af projektet kan færdiggøres i perioden 1. januar 2021 og frem til indberetning således som besluttet i Teknisk Arbejdsgruppe.

DE opfordrer til, at Energistyrelsen i relation til aftalens udløb den 31. december 2020 indsætter bestemmelser om tidsfrister for gennemførelse af energispareaktiviteter samt frister for indberetning heraf samt den senere frist for indsendelse af dokumentation mv.

Energistyrelsen anerkender behovet for klarhed i forbindelse med aftalens nedlukning og arbejder i tæt samarbejde med branchen om at få fastlagt klare rammer for nedlukningen. Så snart disse rammer er på plads, vil styrelsen tage initiativ til en eventuel ny ændring af bekendtgørelsen. Klarhed om tidsfrister for, hvornår energibesparelser skal være realiserede, søges udfoldet i den FAQ, der er at finde på styrelsens hjemmeside.

2b. Omkostningseffektivitet – bilag 3

DFJ oplyser, at det af bekendtgørelsens § 6 stk. 3 fremgår, at selskaberne skal opfylde deres energispareforpligtelse "så omkostningseffektivt som muligt". DFJ anfører, at omkostningseffektiviteten kan risikere at komme under voldsomt pres henimod energispareordningens udløb, hvis der bliver mangel på besparelser, og selskaberne dermed tvinges til at indkøbe meget dyre besparelser for at opfylde deres forpligtelse. Det samme kan gøre sig gældende, hvis en besparelse underkendes efter ordningens ophør, og der kræves en erstatning. DFJ foreslår derfor, at et selskab på forhånd skal kunne henvende sig til Energistyrelsen, evt. via samarbejdsorganet, hvis det skønner, at det ikke er muligt at opfylde energispareforpligtelsen på en omkostningseffektiv og samfundsøkonomisk rimelig måde. Dette gælder også selskaber, der måtte blive omfattet af § 32 stk. 2 (*aftaleindgåelse om omkostningseffektive besparelser*). DFJ stiller sig uforstående over for, hvordan Energistyrelsen kan indgå aftale med enkelt virksomheder om, hvordan besparelser skal sikre "opfyldelse af virksomhedens eller branchens energisparemål". Det kan aldrig være op til enkelte selskaber at sikre branchens samlede forpligtelse.

Endelig anfører DFJ, at der i § 36, stk. 2 om mulighed for påbud, bør tages højde for det ovenfor anførte om hhv. omkostningseffektivitet og energisparemål.

Energistyrelsen er enig i at slette ordene: "eller branchens" i § 32, stk. 2.

Påbudsbestemmelsen i § 36, stk. 2, skønnes fortsat nødvendig, men forudsættes ikke anvendt i større omfang end hidtil i relation til omkostningseffektivitet og energisparemål.

2c. Kvalitetskontrol og audit af omkostninger

DFJ anfører, at bekendtgørelsens bilag 3, afsnit 4, om at "Kvalitetskontrollens fundne fejl, som angår opgørelse indberetning og dokumentation af omkostninger... skal årligt rapporteres til Forsyningstilsynet.", og afsnit 5 om at "Afrapportering af audit i forhold til opgørelse, indberetning og dokumentation af omkostninger, skal ske til Forsyningstilsynet" ikke er i overensstemmelse med energispareaftalen, hvoraf det fremgår af pkt. 12.4, at der skal foretages "kvalitetskontrol af udvalgte energispare-sager..." for at sikre at "energisparesagerne lever op til bestemmelser i aftalen...". DFJ oplyser, at kontrol af dokumentation af omkostninger ikke er nævnt. DFJ anfører videre, at metoden til kvalitetskontrol som beskrevet i energispareaftalen ikke giver mening ved en kontrol af omkostninger i en stikprøve af sager, da det ikke vil være muligt at afgøre, om omkostninger, der indberettes som en samlet sum, er korrekt indberettet, da omkostninger ikke skal dokumenteres på sagsniveau.

For så vidt angår audit anfører DFJ, at det af energispareaftalen pkt. 12.2. fremgår, at selskaberne skal "etablere procedurer for... opgørelse og indberetning af omkostninger", og at dokumentation af omkostninger ikke er nævnt. DFJ anfører videre, at de kvalitetskontrollanter, der kontrollerer energisparesager, er udvalgt til at have "særlig fokus på tekniske og beregningsmæssige elementer", og at de derfor ikke har fornøden faglig kompetence til at udføre kontrol af dokumentation for omkostninger.

Energistyrelsen er enig i, at bilag 3, afsnit 4, konsekvensrettes som resultat af ændringen til § 19 stk. 3. Afsnittet om kvalitetskontrol af omkostninger slettes derfor. Energistyrelsen kan derudover oplyse, at bilag 3, afsnit 5 vedrørende audit tilpasses, hvormed der kun skal udføres audit af procedurer for opgørelse, indberetning og dokumentation af omkostninger. Energistyrelsen er af den opfattelse, at dette er i overensstemmelse med Energispareaftalen.

2d. Indberetning af omkostninger - § 27

Med henvisning til § 27 i bekendtgørelsen anfører DFJ, at praksis ved indberetning af energibesparelser og omkostninger er, at en omkostning indberettes samme år, som den energibesparelse den vedrører, uanset i hvilket år omkostningen er afholdt, hvilket er i overensstemmelse med energispareaftalens pkt. 8.7. DFJ finder det derfor unødvendigt, at det ved indberetning dels skal udspecificeres i hvilke år omkostninger er afholdt, dels særskilt skal oplyses om evt. omkostninger afholdt i indberetningsåret, som vedrører energibesparelser, der først realiseres til indberetning i fremtiden. DFJ oplyser, at denne udspecificering ligger ud over krav til opdeling af omkostninger ved indberetning, jf. energispareaftalens bilag 5, og anbefaler derfor, at bekendtgørelsen bringes i overensstemmelse med praksis og energispa-

reaftalen, hvor omkostninger til de indberettede energibesparelser indberettes uden opdeling af, i hvilket år de er afholdt. DFJ foreslår, at det beskrives klart hvilke oplysninger der sendes til hhv. Energistyrelsen og Forsyningstilsynet, f.eks. som en tilføjelse i § 12.

Energistyrelsen er opmærksom på de rapporteringsmæssige udfordringer og er i dialog med Forsyningstilsynet med henblik på at finde en smidigere løsning. Evt. imødekommelse af ønsket må afvente en senere ændring af bekendtgørelsen, medmindre det kan løses i en vejledning.

2e. Korrektioner til tidligere indberetninger, bagatelgrænse - § 27, stk. 5 og 7

DFJ anfører, at § 31 bør tilrettes, således at det til omkostningsstatistikken ikke skal oplyses, om omkostninger er afholdt i året, jf. korrektionen til § 6, stk. 6, og at § 27, stk. 5 skal konsekvensrettes som følge heraf. DFJ sætter spørgsmålstegn ved værdien af indsendelse af korrektioner af omkostninger til omkostningsstatistikker, der er flere år gamle, og tilføjer, at Forsyningstilsynet, jf. § 31, stk. 3, får oplysninger fra Energistyrelsen om afgørelser efter § 6, stk. 6 og § 33, stk. 2. DFJ anbefaler en afstemning mellem Forsyningstilsynets og Energistyrelsens indhentelse af oplysninger, så selskaberne ikke skal opleve en dobbelt opgave med indsendelse af oplysninger.

Endelig foreslår DFJ, at der indføres en bagatelgrænse i § 27 stk. 7 (krav om revisorpåtegning af korrektioner til omkostninger i et revisorpåtegnet regnskab).

Det er Energistyrelsens forståelse, at Forsyningstilsynet i forbindelse med offentliggørelsen af omkostningsstatistikken oplyser, om der foreligger korrektioner til omkostningsstatistikker fra tidligere år, jf. § 31, stk. 3, i form af nye oplysninger om omkostninger fra net- eller distributionsvirksomheder (jf. § 25, § 27, stk. 4, nr. 3, jf. stk. 5 og 7, eller § 26, stk. 6, jf. stk. 7), eller afgørelser efter § 35, stk. 2, eller i form af nye oplysninger om energibesparelsernes omfang, herunder korrektioner efter § 6, stk. 6. Hvis der er korrektioner, offentliggør Forsyningstilsynet en opdateret udgave af de berørte delelementer af de tidligere statistikker. Reglerne skønnes nødvendige til sikring af modtagelse af oplysninger om korrektioner til henholdsvis kilowatt og omkostningerne.

Energistyrelsen er opmærksom på problemstillingen omkring indsendelse af oplysninger og er i dialog med Forsyningstilsynet med henblik på at finde en operationel løsning, der dog må afvente en kommende ændring af bekendtgørelsen. Evt. forpligtelser for selskaber til at indsende samme oplysninger til både Energistyrelsen og Forsyningstilsynet søges reduceret ved koordination mellem Energistyrelsen og Forsyningstilsynet.

I relation til en bagatelgrænse vurderer Energistyrelsen, at virksomhederne først skal oplyse om eventuelle korrektioner i forbindelse med indberetning af omkostningerne for det efterfølgende år, hvor revisoren samtidig kan se på korrektionerne i en samlet kontekst. Eftersom der er tale om korrektioner til tidligere ukorrekte

indberetninger, synes behovet for en revisors bekræftelse af rigtigheden af oplysningerne ikke at kunne tilsidesættes.

2f. Påbud og underkendelse af omkostninger - § 35, stk. 1 og 2

DFJ anfører, at § 35, stk. 2 kan give indtryk af, at underkendelse af en energibesparelse efter § 33, stk. 2, automatisk fører til underkendelse af omkostningen til denne og ønsker derfor præciseret i overensstemmelse med gældende praksis, at mulighed for dækning af en omkostning ikke automatisk bortfalder, hvis den vedrører en energibesparelse, der er underkendt efter § 33, stk. 2. DFJ anfører som begrundelse, at underkendelse af allerede afholdte omkostninger i værste fald kan resultere i et selskabs konkurs.

DFJ ønsker det ligeledes præciseret, at Forsyningstilsynet ikke udsteder påbud, jf. § 35, stk. 1, der henviser til § 17, stk. 5, som fastsætter, at "Regnskabsføringen i net- og distributionsvirksomheder skal muliggøre dokumentation af fordelingen af omkostninger efter henholdsvis stk. 2 og 3", såfremt selskabet ikke har en evt. aktørs omkostninger udspecificeret. DFJ henviser til § 17, stk. 2 nr. 1): "Indgåelse af aftaler med aktører vedrørende udførelse af energispareaktiviteter.", hvor der ikke er beskrevet yderligere krav til udspecificering af dette.

Energistyrelsen bekræfter fortolkningen af reglen, hvorefter der efter en konkret vurdering kan ske anerkendelse af omkostninger, selvom der er sket hel eller delvis underkendelse af den tilhørende energibesparelse. Det vil derimod næppe klargøre retstilstanden at ændre reglen som foreslået, hvorfor den nuværende formulering fastholdes. Den nævnte fortolkning er i øvrigt tidligere udmeldt til Teknisk Arbejdsgruppe. Tilpasningerne i § 17, stk. 5, forventes at begrænse risikoen for påbud efter § 35, stk. 1.

2g. Omkostninger til energibesparelser realiseret i eget net - § 19

DFJ anfører, at bekendtgørelsens § 19, stk. 2 om fastsættelse af alternativomkostninger kun skal anvendes til at opgøre omkostninger til egenrealiseringer (eget net) for det tilfælde, at de faktiske omkostninger ikke kan opgøres, og ønsker det præciseret, at det drejer sig om, hvorvidt de faktiske omkostninger til selve det at generere en energibesparelse kan opgøres. DFJ finder en afklaring afgørende, da § 35, stk. 1 og 2, der henviser til § 19, beskriver påbud og risiko for, at en omkostning ikke kan indregnes.

DFJ oplyser, at egenrealiseringsprojekter typisk gennemføres af andre hensyn end energibesparelser alene, og at det kun er den del af omkostningen, der kan henføres til energibesparelsen, der bør indgå i energispareregnskabet. Hvis der indberettes de fulde omkostninger til f.eks. et solvarmeanlæg, vil det give meget høje gennemsnitsomkostninger pr. sparet kWh, da en investering i den skala ikke står mål med den energibesparelse, der kan indberettes. Det vil efter DFJ's vurdering ikke give værdi at sammenligne dette med tidligere års benchmark.

For så vidt angår renovering af ledningsnettet, jf. § 8 stk. 1 nr. 3), hvoraf det fremgår, at man ved renovering af ledningsnet som af andre grunde renoveres, alene

kan medregne besparelser ved at vælge løsninger, der er bedre end dagens standard, finder DFJ, at hvis renoveringen alene sker af hensyn til energibesparelsen, kan den fulde energibesparelse og den fulde omkostning medregnes, såfremt ledningerne ikke er teknisk udtjente.

Energistyrelsen ønsker at fastholde de nuværende regler om energibesparelser i eget net, da DFJ's forslag umiddelbart ikke skønnes i overensstemmelse med energispareordningens bestemmelser om omkostningseffektivitet.

2h. Selskaber udenfor den frivillige aftale - § 16, stk. 2

DFJ anfører, at det i § 16, stk. 2 er beskrevet, at selskaber, der ikke deltager i samarbejdet, skal realisere energibesparelser svarende til "en forholdsmeæssig del" af det samlede sparemål for året, jf. bilag 1. Det bør præciseres, at selskabet tildeles et sparemål, der inkluderer selskabets evt. samlede underdækning og ikke kun de foregående 2 år som oplyst af Energistyrelsen. Samtidig bør det fremgå, at selskaber udenfor aftalen skal indberette de samme oplysninger som øvrige selskaber, herunder om omkostninger, kvalitetskontrol og audit. Indberetning af energibesparelser og omkostninger går for fjernvarmeselskabernes vedkommende via samarbejdsorganet.

Energistyrelsen kan oplyse, at der efter nuværende praksis sker tildeling af individuelle sparemål til virksomheder udenfor samarbejdsorganer således, at net- og distributionsselskabet får tildelt et individuelt sparemål dækkende hele dette selskabs skyldige forpligtelse i aftaleperioden. For så vidt angår indberetning af realiserede energibesparelser skal selskaber udenfor energispareaftalen indberette samme oplysninger som selskaber omfattet af aftalen.

2i. Forhold mellem bekendtgørelse og aftale

DE og DFJ anmoder om en bekræftelse på, at energisparebekendtgørelsen i sin helhed skal fortolkes i overensstemmelse med Energispareaftalen, både bagudrettet og frem til aftalens udløb den 31. december 2020.

Energistyrelsen kan bekræfte, at både aftale og bekendtgørelse indgår i den samlede regulering af og kontrol med energispareordningen. Energistyrelsen har med denne ændring af bekendtgørelsen søgt at imødekomme branchens ønske om at bringe bekendtgørelsen mere i overensstemmelse med aftalen og kan derfor bekræfte styrelsens intention om at efterleve aftalen frem mod udløb i 2020.